

Biblická hodina – 22.06.2023

Vzdych: „Ďakujeme Bohu za vás všetkých vždy, keď si na vás spomíname vo svojich modlitbách; neprestajne pripomíname pred Bohom a naším Otcom dielo vašej viery, úsilie lásky a vytrvalosť nádeje v nášho Pána Ježiša Krista.“ (1Tes 1,2-3) Amen.

Pieseň: Žalm č.: 72.: Ó, Bože Kráľovi daj súdy...“

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Bože náš, že aj dnes môžeme počúvať Tvoju reč ako Tvoje slovo. Že si pre nás pripravil viac ako len ľudskú prípravu, ľudské uvažovanie a ľudské recitovanie, pretože za každým Písmenom a Slovom si Ty so Svojím Duchom Svätým. Tak nás prosím skúmaj silou Svojho Slova, pretože toľko ľudskosti a neľudskosti sa lepí k našej mysli, k naším ústam a k našim srdciam, že často odbočujeme z cesty, ktorá vedie až k Tebe a vzdávame sa správneho cieľa, keď nevidíme zmysel povedať alebo urobiť niečo pre to, aby sa zlepšili pomery, ktoré prevládajú v našom prostredí. Ďakujeme, že sa na nás dnes nepozeraš rezignovane, ale chceš využiť náš osobný život na to, aby sme si aktívne oddýchli s Tebou. Daruj nám Tvoje Slovo, ktoré živí život, ktoré zmije špinu z nášho vnútra a očisťuje nás tak, že každý deň túžime po čistote, ktorú v nás i okolo nás zaisťuješ silou svojho Slova.

Príď, Bože Duchu Svätý, daj nám takú pozornosť, aby to, čo prijmem medzi naše myšlienky a zavrieme do našich srdc, nám dalo rast vo viere a vyústilo do duchovného posilnenia. Pretože potrebujeme silnú dušu, ktorá nás ťahá vpred v každej situácii, aby sme prijali Tvoje opatrenia nad našimi životmi. Aby sme mohli s pokojom prijať Tvoju svätú vôľu, musíme prejsť výškami aj hĺbkami. Prosíme, prehovor k nám ako verný Priateľ, ako Záchranca života a Spasiteľ, Ktorý nesie naše bremená a je pripravený volať nás k rozhodnutiu. Prosíme, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Druhá Kniha Kroník 28. kapitola

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Druhej Knihe Kroník v dvadsiatej ôsmej kapitole nasledovne:

Acház mal dvadsať rokov, keď sa stal kráľom, a šestnásť rokov vládol v Jeruzaleme. Nerobil však to, čo uznáva Hospodin za správne, ako jeho praotec Dávid, lež uberal sa cestami izraelských kráľov, ba i modly ulial pre baalov. Pálil tymian v údolí Ben-Hinnóm a dal si upáliť synov podľa ohavností národov, ktoré Hospodin vyhnal spred Izraelitov. Obetoval a páčil tymian na výšinách, na kopcoch a pod každým zeleným stromom. Preto ho vydal Hospodin, jeho Boh, do moci kráľa Sýrčanov. Tí ho porazili, zmocnili sa veľkého počtu zajatcov a odviekli ich do Damasku. Padol i do moci izraelského kráľa, ktorý mu pripravil zdruvujúcu porážku. Remaljov syn Pekach pobil v Judsku za jediný deň stodvadsaťtisíc zdatných vojakov. To preto, že opustili Hospodina, Boha svojich otcov. Efrajimský hrdina Zichri zavraždil princa Maaseju, ďalej predstaveného paláca Azrikáma a kráľovho zástupcu Elkanu. Izraeliti odviekli od svojich bratov do zajatia dvestotisíc žien, synov a dcér. Nazbýjali si u nich i značnú korisť a odniesli ju do Samárie. Tam bol Hospodinov prorok menom Odéd, ktorý predstúpil pred vojsko, čo vchádzalo do Samárie. Povedal im: „Iste sa rozhneval Hospodin, Boh vašich otcov, na Júdovcov, keď vám ich vydal do moci. Vy ste ich však vraždili tak zúrivo, že sa to dostalo až do neba. Zamýšľate podrobiť si Júdovcov a Jeruzalemčanov za otrokov a otrokyne. Tým ste sa sami previnili proti Hospodinovi, svojmu Bohu. Poslúchnite ma teda a prepustite svojich zajatcov, ktorých ste vzali svojim bratom, inak pocítite páľavu Hospodinovho hnevu.“ Tu vyšli niektorí efrajimskí vodcovia: Jochanáanov syn Azarja, Mešillemótov syn Berechja, Šallúmov syn Jechizkija a Chadlajov syn Amasa oproti tým, čo sa vracali z výpravy. Povedali im: „Nevod'te sem zajatcov. Mohli by ste sa tým previniť proti Hospodinovi, ba ešte rozmnožiť svoje hriechy a previnenia. Aj tak máme mnoho vín a páľava hnevu dolieha na Izrael.“ Ozbrojenci sa nato v prítomnosti hodnostárov a celého zhromaždenia vzdali zajatcov a koristi. Zvlášť vymenovaní muži povstali, ujali sa zajatcov a z koristi zaodeli všetkých nahých. Keď ich zaodeli, zaobuli, nakrmili, napojili a ošetrili masťou, previezli všetkých vyčerpaných na osloch do Jericha, mesta paliem, k ich rodákovi a vrátili sa do Samárie. V tom čase sa uchádzal kráľ Acház o pomoc u asýrskych kráľov. Zároveň vtrhli Edómčania, prepadli Júdovcov a odviedli si zajatcov. Filištínci zase pustošili na Nížine i v judskom Negeve mestá a dobyli Bét-Šemeš, Ajalón, Gederót, Socho s príslušnými osadami, Timnu s príslušnými osadami, Gimzo s

príslušnými osadami a usadili sa tam. Hospodin totiž pokoril Judsko pre Acháza, izraelského kráľa, pretože v Judsku uvoľnil mravy a dopustil sa sprenevery voči Hospodinovi. Tu pritiahol k nemu asýrsky kráľ Tiglat-Pileser, ktorý mu miesto pomoci priniesol útlak. Hoci Acház vydrancoval Hospodinov dom, palác kráľa i hodnostárov a odovzdal to asýrskemu kráľovi, nepomohlo mu to. V tiesnivom položení sa kráľ Acház ešte viac spreneveroval Hospodinovi tým, že obetoval bohom Damasku, ktorí ho porazili. Povedal si: „Keďže bohovia sýrskych kráľov svojim pomohli, budem im obetovať, aby pomohli i mne.“ Tí však spôsobili jemu i celému Izraelu pád. Acház pozbieral predmety Božieho domu a roztlkol ich. Uzamkol dvere Hospodinovho domu a na každom nároží v Jeruzaleme si urobil oltáre. V každom judskom meste zriadil výšiny, aby sa páľilo kadidlo iným bohom, čím urážal Hospodina, Boha svojich otcov. Ostatné jeho príbehy i všetky jeho podujatia, staršie i novšie, sú zapísané v Knihe judských a izraelských kráľov. Keď sa Acház uložil k svojim predkom, pochovali ho v meste Jeruzalem, no do hrobov izraelských kráľov ho nevložili. Po ňom sa stal kráľom jeho syn Chizkija.“

Drahé sestry a milí bratia!

Achaz jednoznačne patrí medzi zlých vládcov Judska. Je dvanástym kráľom južnej časti krajiny, vládnuť začína ako dvadsaťročný. Odvtedy sa celá jeho vláda vyznačovala tým, že nerobil to, čo sa páčilo Pánovi.

Jeho meno znamená „zmocnil sa“, ale v asýrskych dokumentoch čítame Jehoachaz, čo znamená „Pán sa zmocnil“. Aj použitie jeho mena v Knihe kroník naznačuje jeho nelojnosť. Čím viac porážok a trestov utrpel, tým viac páchal zlo. Ale, žiaľ, nielenže to ovplyvnilo jeho život, ale priviedol krajinu aj do úplného zúfalstva. Plný hnev Pána sa vylialo na judské kráľovstvo, veď uctieval cudzích bohov. Čítame o ňom, že obetoval dokonca aj jeho deti Molochovi, zaútočil na severné časti krajiny, ale čo bolo najhoršie, že zrušil pravé uctievanie Pána. Nechápal, že jediným záchrancom krajiny aj kráľa je iba Hospodin zástupov. Len skrze viery v Pána existuje zachovanie a stálosť. U proroka Izaiáša čítame: „Ak neuveríte, neobstojíte!“ (Iz 7,9b)

Za vlády Achaza jednoznačne badať že napriek tomu, že ľudia žili v biede, nelojálnosť pretrvávala. Jeho vlastné kalkulácie celkom nevyšli, ale to platí aj pre každého, kto sa spolieha na svoj rozum a nežiada Pánovu vôľu a požehnanie ani pri zdanlivo najmenších rozhodnutiach, pretože si myslí, že všetko vie a všetko drží pod kontrolou. A tak sa dostal do situácie, ktorá pre ľudí znamenala materiálne, duchovné a náboženské nevoľníctvo. S cudzou mocnosťou, Asýriou, povolil cudzí kult, čo nestačilo na to, aby sa ľudu znepáčil, pretože vládcova nevera priviedla ľud na pokraj záhuby. Zohral úlohu pri vytváraní nových asýrskych provincií v severnej časti krajiny. Kráľ utrpel veľa porážok a mnoho väzňov je odvečených do Samárie z ľudu, biblický text sa zmiňuje o tom, že opustili Boha svojich predkov.

Zajatci sú prepustení až na varovanie proroka zo Samárie. Prorok Odéd zastaví víťazných vodcov v mene Pánovom. Prednesie svoju reč, ktorej podstatou je varovanie, ak neprepustia väzňov, ohnivý hnev Pána sa obráti proti nim.

Slovo Pánovo má moc aj v tomto prípade. Severania prepustia väzňov a berú ohľad na Pánovu reč, nie však na bezbožného Acháza. Severskí vodcovia s vierou poslúchnu Božieho posla, ktorý vykladaným proroctvom ich upozorní. V ich srdciach nevládne pomsta, moc a nenávisť, ale poslušnosť voči Pánovi. Vedeli, že víťazstvo im dal Pán, nie veľkosť ich jednotiek a bojového vybavenia. Pozreli sa na zajatcov, ktorých boli pripravení prepustiť ako bratov.

Poprední muži Efraima vyznajú svoje hriechy. Nielenže prepustia zajatcov, ale sú k nim dokonca milosrdní. Poobliekajú ich, obväzujú im rany a sprevádzajú navrátilcov až k hraniciam Jericha ako o tom čítame v pätnástom verši: „Zvlášť vymenovaní muži povstali, ujali sa zajatcov a z koristi zaodeli všetkých nahých. Keď ich zaodeli, zaobuli, nakrmili, napojili a ošetrili masťou, previezli všetkých vyčerpaných na osloch do Jericha, mesta paliem, k ich rodákovi a vrátili sa do Samárie.“ (15.verš)

Ako keby sme sa ocitli v Novom zákona, v príbehu milosrdného Samaritána, ktorý nás učí láskou k blížnemu. Najvýrečnejšia viera ľudí, ktorí sa obrátili k Bohu, je to, ako sa chovajú voči blížnym. Praktizovanie milosrdenstva môže byť pre tento ľud zdrojom blahoslavenia ako to učí náš Pán Ježiš Kristus: „Blahoslavení milosrdní, lebo im sa dostane milosrdenstva.“ (Mt 5,7)

Ten, kto prepustí svojich nepriateľov, je oslobodený od Pánovho hnevu. Po tomto všetkom Acház stále očakáva pomoc Asýrčanov. Pošle ku kráľovi poslov, aby mu pomohli. Tu je ešte dôraznejšie vyjadrené, že sa stal veľmi neverným voči Pánovi: „...a dopustil sa sprenevery to i Hospodinovi.“ Medzitým namiesto Pána prináša bete bohom víťazných Sýrčanov, zostávajúc pri cudzom kulte. Acház navyše rozbíja nádoby Hospodinovho domu, zavrie chrám a postaví cudzie oltáre v Jeruzaleme a vo všetkých mestách Judska. Acház celým svojím správaním priviedol Pánov hnev a súd na seba a na ľud Boží, pretože nielen pálil kadidlo a obetoval na výšinách, ale ako obeť pálil aj svojich synov.

Drahí bratia a milé sestry! Vidíme, aké nebezpečenstvá môže bezbožný vládca priviesť na celý ľud a napriek tomu, čo urobil, stále je tu milosť od Boha, stále je tu prorok, ktorého slová sú prijímané ako Božie slová. Naučme sa dnes praktizovať milosrdenstvo severnej časti krajiny. Prestaňme šliapať po našich zajatých nepriateľoch, a ak treba, obviažme ich, oblečme a ubezpečme ich o našej láske, veď Pán rozhoduje o životoch nás všetkých. On je ten, bez ktorého nič nezmôžeme. Amen.

Biblický text: Prvý list apoštola Pavla Tesalonickým 2. kapitola, 13-16. veršov:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v prvom liste apoštola Pavla Tesalonickým v druhej kapitole od trinásteho po šestnásty verš nasledovne:

„A preto aj my neprestajne ďakujeme Bohu, že keď ste prijali Božie slovo, ktoré ste počuli od nás, nie ako ľudské slovo, ale ako Božie slovo — akým naozaj je. Ono pôsobí vo vás veriacich. Veď vy, bratia, napodobňujete Božie cirkvi, ktoré sú v Kristovi Ježišovi v Judsku. Veď aj vy ste vytrpeli od svojich krajanov to isté, čo oni od Židov, ktorí zabili aj Pána Ježiša i prorokov a aj nás prenasledovali. Bohu sa nepáčia a sú nepriateľskí voči všetkým ľuďom. Nám bránia kázať pohanom, aby boli spasení. Tak iba neustále naplňajú mieru svojich hriechov. Konečne však už na nich prišiel hnev.“

Drahé sestry a milí bratia!

Apoštol Pavol dorazil do Solúna počas svojej druhej misijnej ceste. Z knihy Skutkov apoštolov vieme, že mnohí pohania podľahli volaniu evanjelia.

Solúnčania prijali kázanie Božieho muža a za ľudskou rečou badali reč Božiu. Apoštol Pavol za to ďakuje a zároveň nás vyzýva, aby nikdy nebola dôležitá osoba kazateľa, kto to hovorí, ale v Koho mene a čo hovorí. Pán môže použiť aj kazateľov spoločenstiev žijúcich v najočividnejších hriechoch, ktorí poznajú otvorené tajomstvá. Ak si všímame len nahlas prečítané slovo, to už dokáže svoje, nikdy sa nevracia prázdne. Nezáleží na tom, či toto slovo čítam ako zlatý verše z kartičky, vidím ho cez projektor vyobrazený na stene, držím ho v tlačenej podobe na bielom hárku formátom A4 alebo ho čítam z mobilu alebo z tabletu, znie osobne mne a hovorí ku mne ústami kazateľa. Ide o prebúdanie a upevňovanie viery a pôsobil nielen v cirkevnom zbore v Solúne, ale aj teraz v nás a v našom spoločenstve.

Apoštol Pavol zdôrazňuje vieru komunity. Nazýva ich veriacimi a každého, kto s vierou počúva Božie slovo, požehnanie sprevádza nielen jeho počúvanie, ale aj zachovávanie, pôsobenie a odovzdávanie tohto Slova.

Tak viera komunity vyústila do vernej vytrvalosti uprostred prenasledovania. Spomínajú sa judskí kresťania, ktorí boli prenasledovaní a Solúnčania boli prenasledovaní aj vlastnými pokrvnými príbuznými, aby podnecovali Židov.

Toto spoločenstvo, ako bolo napísané predtým, bolo nasledovníkom Pána, ktorí sa nedívali na obťažovanie, ale prijali Slovo s radosťou Ducha Svätého.

Tam, kde prehovorí Božie Slovo, je to vždy o živote a smrti, vyslobodení zo súdu. Židia nenávideli všetkých ostatných, ale nemohli slúžiť Pánovi s nenávisťou v srdci. Medzitým dokonca bránia hlásaniu evanjelia, stoja v ceste odovzdávaniu posolstva spásy, keď sa apoštol obracia na pohanov. V nejednom prípade sa vzbúria, najímajú proti nim ľudí a vnútorne plánujú so závisťou zabiť apoštola. Takto sa snažia pripraviť ľudí o Pánovu reč. Sú neľudskí a naplňajú aj pohár hnevu, no raz ho treba vyprázdniť. Tak ich zachvátil Boží hnev, súčasný trest za hriech: „Boží hnev sa totiž zjavuje z neba proti každej bezbožnosti a nespravodlivosti ľudí, ktorí nespravodlivosťou prekážajú pravde.“ (R 1,18)

Boží hnev a jeho vyliatie je tu konkrétne uvedený v prítomnom čase, ktorého sú Židia hodní. Čo sa však v tom momente dialo, apoštol Pavol o tom čuší.

Drahí bratia a milé sestry!

Prajem Vám i sebe, aby sme zakaždým, keď sa pred nami otvorí bohatá zásobáreň Božieho slova, prijali sme ho ako posolstvo od Boha, a to s vierou, veď ešte stále volá, aby sa každý povolený čas v spoločenstve s ním stal požehnaním, keď si nevšímam nepriateľov a útočníkov, radšej vytrvalo a pozorne počúvam Božiu reč, na ktorú môžem vždy odpovedať otvoreným srdcom modlitbou. Amen.

Modlitba:

Ďakujem Ti, Pane náš, za to, že Tvoje Slovo nielen hovorí, ale aj koná. Keď mieriš do nášho vnútra, Tvoja reč sa Ti nikdy nevráti prázdno, ale kým nás voláš k životu, formuje v nás celoživotné rozhodnutie vedené vierou. Rozhodnutie, ktoré vyjadruje, že chceme žiť každý deň v Tvojej blízkosti a že len od Teba očakávame milosť, milosrdenstvo, vedenie, odpustenie, útechu, silu a múdre rady.

Ďakujem Ti, že si raz hlásal Svoje slovo skrze Ježiša Krista a skrze Jeho slov a skutku neobyčajného máme spásu, vykúpenie a večný život.

Prosíme, neprestávaj hovoriť, keď sa stretávame v Tvojom mene. Stačí povedať iba jediné slovo a naše duše budú uzdravené, naši blízki budú uzdravení, naši chorí, ktorých nosíme v modlitbách, naši bratia a sestry v nemocnici a tí, ktorí sa liečia, budú uzdravení.

Zachovaj nás v Tvojom Slove, volaj nás Svojím Slovom, prosíme, pozdvihni našu vieru a veď nás na cestu posvätenia. Prosíme v mene Ježiša Krista, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Požehnanie: „Amen, amen, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života.” (Jn 5,24)
Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 239: „Hospodine, požehnaj sám...”